

POSTANOWIENIE

Dnia 28 sierpnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie Wydział II Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Dorota Gamrat-Kubeczak

Sędziowie: SSO Marzenna Ernest

SSO Zbigniew Ciechanowicz (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 28 sierpnia 2013 r. w Szczecinie

sprawy z wniosku (...) spółka akcyjna z siedzibą w P. Oddział w Polsce z siedzibą w W.

z udziałem A. K.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Rejonowego Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie z dnia 10 stycznia 2013 r., sygn. akt IX Co 8298/12

postanawia:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2013 r. Sąd Rejonowy Szczecin-Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie oddalił wniosek o ponowne wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego.

Uzasadniając powyższe rozstrzygnięcie Sąd wskazał, iż wierzyciel (...) S.A. Oddział w Polsce w W. wniósł o wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego. We wniosku wierzyciel wskazał, iż tytuł został utracony w toku sporządzania kopii. Sąd mając na uwadze przepis art. 794 k.p.c. zaznaczył, iż w przedmiotowej sprawie wnioskodawca złożył jedynie oświadczenie i nie wniósł żadnych wniosków dowodowych, których to Sąd z urzędu nie jest obowiązany przeprowadzić a w przypadku instytucji bankowej nawet nie ma możliwości z uwagi na brak danych jak wygląda obrót poczty w danej instytucji i którego pracownika należałoby przesłuchać na okoliczność dotyczącą utraty tytułu wykonawczego.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył wnioskodawca, zaskarżając je w całości. Skarżący wniósł o zmianę tego orzeczenia poprzez uwzględnienie jego wniosku z dnia 24 października 2012 r. o wydanie tytułu wykonawczego w miejsce utraconego oraz zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów postępowania zażaleniowego.

Skarżący podniósł, iż we wniosku zostało wyraźnie wskazane, że zadłużenie stwierdzone tytułem wykonawczym nie zostało spłacone, a pozwany do dnia dzisiejszego nie dokonał żadnej wpłaty na poczet wymagalnego zadłużenia. Natomiast oświadczenie pracownika Kancelarii, miało na celu potwierdzenie faktu, że tytuł wykonawczy nie znajduje się ani w aktach sprawy, ani w archiwum Kancelarii. Skarżący zaznaczył, iż okoliczność, że wierzyciel nie posiada informacji, co się stało z w/w dokumentem, niekoniecznie musi świadczyć o tym, że tytuł nie został przezeń utracony. Skarżący stwierdził, iż w związku z jednolitym stanowiskiem Sądu Najwyższego, odnoszącego się do stosowania

art. 794 k.p.c. oraz dokładnej analizy przedmiotowej sprawy, wnioszek o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego zasługuje na uwzględnienie. W ocenie skarżącego Sąd Rejonowy oddalając przedmiotowy wniosek uniemożliwił wszczęcie egzekucji przeciwko dłużnikowi, doprowadzając jednocześnie do pokrzywdzenia wierzyciela.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy okazało się bezzasadne i jako takie podlegało oddaleniu.

Ustosunkowując się do zażalenia w pierwszej kolejności wymaga wskazać, iż z przepisu art. 794 k.p.c. wynika, że postępowanie w przedmiocie ponownego wydania tytułu wykonawczego zamiast utraconego ograniczone jest do badania przez sąd faktu utraty tytułu wykonawczego. Oznacza to, że w postępowaniu tym nie mogą być rozstrzygane kwestie materialnoprawne związane z istnieniem obowiązku stwierdzonego tytułem wykonawczym oraz zakresem odpowiedzialności dłużnika. Sąd nie rozstrzyga, również czy istnieją przesłanki do nadania tytułowi egzekucyjnemu klauzuli wykonalności. W postępowaniu tym wierzyciel powinien wykazać, że zaszły okoliczności, które dostatecznie uprawdopodobniają utratę tytułu wykonawczego. W tym celu może powoływać wszelkie dostępne dowody - na takich samych zasadach jak w postępowaniu rozpoznawczym. Ocena, zaś wiarygodności tego rodzaju okoliczności wskazujących na możliwość utraty przez wierzyciela tytułu wykonawczego należy do sądu. Przy tym należy zwrócić uwagę na stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniu z dnia 16 czerwca 1967 r. (sygn. akt I PZ 30/67, LEX nr 6179) zgodnie z którym wierzyciel nie musi przeprowadzić „pełnego” dowodu, że wydany mu tytuł wykonawczy utracił, dowód taki bowiem jako dotyczący w zasadzie okoliczności negatywnej (nie posiadania tytułu) może być częstokroć nader trudny do przeprowadzenia. Do wydania ponownego tytułu wykonawczego na podstawie art. 794 k.p.c. wystarczy uwiarygodnienie przez wierzyciela, że utracił wydany mu tytuł wykonawczy. Kwestia zaś, czy przytoczone we wniosku wierzyciela okoliczności utraty tytułu są wiarygodne - podlega kontroli Sądu, który ocenia tę kwestię po przeprowadzeniu rozprawy (art. 794 k.p.c.). Ponadto w postanowieniu z dnia 3 października 2012 r. (sygn. akt I ACz 1441/12, LEX nr 1223222) Sąd Apelacyjny w Krakowie stwierdził, iż zgodnie z art. 794 k.p.c. - biorąc pod uwagę ograniczony zakres kognicji sądu w tym postępowaniu - sąd opierać się musi przede wszystkim na zeznaniach strony, która utraciła tytuł wykonawczy. Nie oznacza to w żadnym razie dowolności sądu, gdyż zeznania te są oceniane pod względem wiarygodności zgodnie z zasadami swobodnej oceny dowodów, m. in. poprzez konfrontację z innymi znanymi faktami oraz oceniane z punktu widzenia zasad doświadczenia życiowego.

Mając powyższe uwagi na względzie Sąd Okręgowy po analizie akt rozpatrywanej sprawy stwierdza, iż wnioskodawca nie uwiarygodnił, że utracił wydany mu tytuł wykonawczy w postaci bankowego tytułu egzekucyjnego nr (...) wraz z postanowieniem z dnia 5 stycznia 2011 r. w przedmiocie nadania mu klauzuli wykonalności w następstwie zniszczenia go podczas sporządzania jego kopii. W przypadku gdy przedmiotowy tytuł wykonawczy został zniszczony w stopniu uniemożliwiającym jego użycie to skarżący nie wskazał już żadnych przeszkód dla których nie przedłożył go wraz z wnioskiem. Ponadto wnioskodawca reprezentowany w sprawie przez profesjonalnego pełnomocnika, pomimo iż w treści wniosku powołał się na fakt zniszczenia wymienionego tytułu wykonawczego podczas sporządzania jego kopii, nie wniósł już o przeprowadzenie dowodu z zeznań osób odpowiedzialnych za przeprowadzenie tej czynności. Nadto na wyznaczoną przez Sąd I instancji rozprawę w dniu 10 stycznia 2013 r. nikt ze strony wnioskodawcy się nie stawił, co też uniemożliwiło dalsze zbadanie przez Sąd kwestii utraty tytułu wykonawczego. Nie sposób również nie zauważyć, iż w treści zażalenia jego autor wskazał, iż wnioskodawca nie posiada informacji, co się stało z tytułem wykonawczym a więc co do okoliczności jego utraty podaje odmiennie niż miało to miejsce w treści wniosku, gdzie z kolei wskazał że wie co stało się z tytułem wykonawczym – został zniszczony. W tym stanie rzeczy podnoszona przez wnioskodawcę okoliczność utraty tytułu wykonawczego budzi zasadnicze wątpliwości. Oznacza to, iż nie ma podstaw do uwzględnienia w omawianym przedmiocie wniosku. Tym samym Sąd Rejonowy słusznie ten wniosek oddalił.

W świetle powyższych rozważań Sąd Okręgowy na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji postanowienia.

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)

(...)